

Sygn. akt II CSK 198/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa M. R.-S.  
przeciwko "H. [...]" Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.  
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 października 2013 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powódki  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 26 października 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania  
i zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1000,- (jeden  
tysiąc) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 października 2012 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki M. R.-S. od wyroku Sądu Okręgowego w K., oddalającego jej powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Tytuł ten (wyrok wydany w sprawie o zapłatę), zobowiązujący męża powódki do spełnienia świadczenia pieniężnego, został zaopatrzony w klauzulę wykonalności także przeciwko M. R.-S.. Zdaniem Sądów obu instancji powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż powódka podniosła w nim zarzuty, które już wcześniej zostały rozpoznane w sprawie o zapłatę przeciwko jej mężowi. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, na które powołały się Sąd Apelacyjny i Okręgowy, zarzuty te nie mogły zostać wykorzystane powtórnie w sprawie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

W skardze kasacyjnej na orzeczenie Sądu drugiej instancji powódka zarzuciła naruszenie art. 386 § 4 w związku z art. 227 oraz art. 840 § 1 pkt 3 k.p.c. w związku z art. 41 § 2 i 3 k.r.o. Na tej podstawie wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia oraz orzeczenia Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z pozostawieniem mu orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego. W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwana wniosła o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie, zaś w każdym wypadku o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie występują przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Brak zwłaszcza powodów, aby skarga ta mogła zostać uznana za oczywiście uzasadnioną w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. – a więc, by istniała jedyna podstawa przyjęcia jej do rozpoznania, jaką wskazała skarżąca. Zgodnie z konsekwentnym stanowiskiem judykatury przez oczywistą zasadność skargi kasacyjnej rozumieć należy rażącą wadliwość zaskarżonego orzeczenia w zakresie objętym skargą kasacyjną, dającą się stwierdzić już na pierwszy rzut oka, bez potrzeby prowadzenia złożonych rozumowań (tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, nie publ., z dnia

18 września 2012 r., II CSK 179/12, nie publ. oraz z dnia 4 kwietnia 2013 r., III SK 43/12, nie publ.).

Wywód skarżącej sprowadza się do argumentu, że przyczyną oczywistej zasadności skargi jest pominięcie przez Sądy obu instancji postępowania dowodowego i poprzestanie jedynie na stwierdzeniu, że podniesione przez nią zarzuty pokrywają się z zarzutami podniesionymi przez jej męża we wcześniejszym postępowaniu. Biorąc pod uwagę, że kwestia ta była szczegółowo rozważana przez Sądy obu instancji trudno dopatrzyć się w tym zakresie ewidentnych i rażących błędów, które mogłyby odpowiadać przesłance oczywistej zasadności, rozumianej zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżąca nie wskazała jakichkolwiek racji, które przekonująco przemawiałyby za takim właśnie – oczywistym i kwalifikowanym – charakterem uchybień, zarzucanych przez nią Sądowi Apelacyjnemu, a pośrednio także Sądowi pierwszej instancji.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu, o kosztach postępowania rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 i art. 109 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.